

الطبعة الأولى
الطبعة الأولى

صف افق شهر سیری (۱۷)

• ४५३ - अनुवाद संक्षिप्त

کتاب ارکان ایمان

الطباطبائي في المذهب الورقي

卷之三

二四

أُمِّيَّعَدْهارٌ فِي ضَانٍ

1

- ۵. ام عطار پیزندگلو
 - ۴. ب پ ۷۵ روپو کنی ۵ کور گزاره
 - ۳. دام عطار بعضی خاصیتونه
 - ۲. د مری نه ظاهر بدونکی ۵ حیرانت

پیشگفتہ:

مجلس المدينة العلمية وموئل سقراط

ترجمہ:

نرانسلیشن پارتمانت | سایت اصلی

ورو مبے دا اولو لی

د اللہ پاک د انسان د پاره یو لوئے نعمت ”والدین“ ہم دی. د والدینو د شرافت او عبادت اثر په اولاد باندی خامخا کیږي. که والدین نیک سیرته او اخلاقی وي نو اولاد ہم د نیکی په لار باندی تلونکے په نظر راخی، خوش قسمتہ دی هغه والدین کوم چې د خپل اولاد بنه تربیت اوکری. د شیخ طریقت، امیر اهلیسُنَّۃ حضرت علامہ مولانا محمد الیاس عطار قادری رضوی ذامت برکاتہم العالیہ ذات مبارک د خہ پیژندکلو محتاجہ نه دے. د هغونی عمر تقریباً یو یا دوہ کالہ وو چې د هغونی والد صاحب حج له لاپلو او ہم ھلتہ وفات شو. د هغونی موربی بی د هغونی د روزنی پالنے او تعلیم و تربیت انتظام اوکرو. په مدنی چینل باندی د کیدونکو د امیر اهلیسُنَّۃ د مختلفو مدنی مذاکرو او د سوالونو جوابونو او نورو پروگرامونو د مدنی گلونو، او مختلفو کتابونو او لیکونو وغیره نه د رنا حاصلولو سره دا مضمون په نوم د ”فیضانِ اُمّ عَطَار“ جوړ کړے شو کوم چې د هغونی د موربی بی په 47 کلیزه په 17 صفر شریف 1445 هجری (2023) په موقع مخے ته راغلے دے. د دی د لوسټلو سره به د امیر اهلیسُنَّۃ د موربی بی په باره کښې د مختلفو معلوماتو حاصلولو سره سره یوہ ”مورخنگہ پکار وي“ په دې باره کښې ہم مدنی گلونه میلاو شي او د اسلامی ورونو او اسلامی خویندو دواپرد پاره به دا رسالہ یو شان فائده مندہ ثابت شي. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!**

د ثواب کتلو او د نیکی دعوت عام کولو د پاره دا رسالہ بنه چیره عامہ کړئ او دیرې نیکی او ګټه.

د دعا طلبکار غم مدينه و بقیع و بے حساب مغفرت

ابو محمد طاهر عطاری مَدْنَیْ عُفْیَ عَنْهُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ طَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

فِيضانِ اُمّ عَطَار

دُعَائِي خَلِيفَةِ امِيرِ اهْلِسُنْتَ: يا اللَّهُ كَرِيمَهُ! خُوكِ چی زما د نیا بی بی په باره کنبپی رساله ”فِيضانِ اُمّ عَطَار“ او لولی یا واوري هغه او د هغه ټول خاندان نیک لمونځ گزاره او ربنتیبي عاشقان رسول جور کړي.
امین بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

د دُرُود شریف فضیلت

د آخری نبی ﷺ فرمان مبارک: چا چې په ما باندې یو خل دُرُود را او لیبو الله پاک په هغه باندې لس خله دُرُود (یعنې رحمت) لیږي او چا چې په ما باندې لس خله دُرُود را او لیبو الله پاک په هغه باندې سل خله دُرُود (یعنې رحمت) لیږي او چا چې په ما باندې به د هغه او ګه زما د او ګې سره وي.

(طَالِعُ الْمُسَرَّات، ص: 52 بِحَوَالَةِ شَفَاءِ الصَّدَر)

بچپن بے کار باقوں سے، پڑھیں اے کاش کثرت سے

ترے محبوب پر ہر دم، دُرُود پاک ہم مولیٰ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خوشبودارِ حائے

د کال 1398 هجری مطابق 1978 عیسوی خبره ده. په گوئکلی، میتھا دار اولیستی ایریا (کراچی) کنېي ”بادامی مسجد“ ته نزدی په یو امام صاحب د خپلې مور بی بی وغیره سره اوسيدلو. د صفر د میاشتی په 17 شپه چې د ماسختن د لُونځ د پاره تللونو د خپلې مور بی بی خوا له راغه. د امام صاحب دینی معلومات د ”عالیم دین“ نه ڪم نه وو. د بیمارې مور د ژوند نن آخرنې شپه وه. خوش قِسمته ځوی چې د ماسختن د لُونځ د پاره اجازت او غوبنټو نو د حیرانتیا په طور مور بی بی او فرمائیل: ځویه خپل لاس راوره د پاره د دې چې زه ئې بشکل کړ، سعادت مند ځوی او وئیل: موري! دا خنګه خبره کوي؟ ذه به ستاسو لاس بنکلوم. آخر دواړو د یو بل لاسونه بشکل کړل. د دې عقیدت او محبت نه ډک انداز نه د فارغیدو سره هغه څلمه امام صاحب د کور نه د نور مسجد (کھارا دار، کراچی) په لور د جمعي ورکولو د پاره روان شو او د ماسختن د لُونځ ادا کولو سره د معمول مطابق هلته په کیدونکې هفتہ واره اجتماع¹ کنېي هغوي په خپل نمبر باندي د حاضرینو د سوالونو په جوابونو ورکولو کنېي مشغول وو چې یو هلک هغوي ته کور ته د تللو د

1 ...الْحَمْدُ لِلَّهِ الْكَرِيمِ! امير اهلي سنت د دعوت اسلامي د شروع کولونه مخکنې هم خلقو ته دینی مسئله بشودلې او د هر زیارت په ورځ به په نور مسجد کنېي د دینی مسئلو په باره کنېي د سوال و جواب سلسله کيدله.

وئيلو د پاره راغے، خو هغوي په ديني مسئلو وئيلو کبني مشغول وو، لبر وخت
پس هغه هلك بيا راغے او رانزدي شو او اوئي وئيل يا د چا په ذريعه ئې
اووئيل چې ستاسو مشره خور وائى چې کور ته راشه نو او س د هغه خلمي په
زره کبني تلوسه شوه چې کيدے د مور طبیعت خراب شوے وي، په اصل
کبني يو خورخې مخکبني د اتوار په ورڅ د مور بي بي طبیعت خراب شوے
وو نو هغه امام صاحب ډاکټر کور ته راوستے وو او ډاکټر ډچیک آپ کولو
سره په اشارو کبني خه اووئيل د کومې نه چې داسي اولکیده چې د زره خه
مسئله ده. بس بيا خه وو امام صاحب په خوا کبني ناست يو دوست ته په
غور کبني اووئيل: کيدے شي چې په مور بي خه شوي وي، زه کور ته
حُم، تاسو هم راشئ، کله چې زر کور ته لاړونو اوئي کتل چې د مور بي بي ئې
خنکدن شروع دے او ژبه ئې بنده شوي ده او د مرګ چې پري راخي.
مشرې خور ورور ته اووئيل: مور بي بي تاسو ډير یادولي (په اصل کبني دا
خلمه د خپلو والدینو د تولو نه کشر څوي وو. مور به ورته په مينه "بابو" وئيلو.)
مور بيا بيا اووئيل: زما بابو ته آواز اوکړئ چرته هغه زما نه لري پاتي نه شي،
هغه زر را اوغوارې! مونږ په مور بي بي زم زم شريف او خبل بيا مو هغې ته
استغفار او کلمه شريفه هم اووئيله. خو آه! چې تاسو راغلئ نو د مور بي بي
هوش روان وو او هغې خبرې بندې کړي وي. نيك بخته څوي د دې دردناکه
نظاري ليدلو سره خه په وَسْ خان قابو کرو او فوراً ئې د سورۂ يسین شريف

تلاوت شروع کرو څکه چې په حدیث پاک کښې د وفات کیدونکي په خوا کښې د سوره یسین شریف لوستلو ترغیب دے.^۱ د شپې تقریباً پاؤ باندې باندې لس بجهے د قرآن کریم په تلاوت کښې د موربې بې روح د تَن نه جُدا شو. د غسل نه پس ئې مخ مبارک ډیر روبنانه شو او په کوم ځائے کښې چې د موربې بې روح قبض شو، د هغه ځائے نه خوشبوئی راتللہ او د وفات نه تقریباً تر خلوبینتو ورخو پوري به د شپې پاؤ باندې لس بجهې په کور کښې ډیره بنکې خوشبوئی وه. هغه امام صاحب به خپل دوستان د شپې خپل کورته راوستل او هغه غیبی خوشبوئی به ئې پري بوئیله، د وفات په دریمه ورخ چې کله امام صاحب د خپلی مور په قبر باندې ګلونه کینبودل نوتر مابنامه پوري هغه ګلونه تازه وو او د هغه د لاسونو نه ټوله ورخ د ګلونو خوشبوئی تللہ. د اللہ پاک په رحمت سره خه گرانه نه ده چې خلقو ته ئې ببودل مقصد وي چې د صحابة کرامو او اهل بیتو علیهم الرضوان سره محبت کونکي، د غوث او خواجه رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا مينه والا د دي شان سره د دُنیا نه لاړه چې په هر لور خوشبوئی خوره شوه. دا هر خه د مصطفیٰ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ د غلامي برکت

1 ... سرکار نامدار صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائیلو: د کوم وفات کیدونکي سر ته چې د سوره یسین شریف تلاوت کېږي اللہ پاک په هغه باندې آسانی فرمائی. **(موسوعۃ ابن ابی الدنيا، 454/5، حدیث: 195)** په یو بل حدیث پاک کښې دی: د خپلو وفات کیدونکو په خوا کښې سوره یسین لولیع. **(ابو داؤد، 3/257، حدیث: 3121)**

دے چا ته چې ئې نظر شي نو یواخې هغه نه بلکه د هغه په برکت دُنيا خوشبوداره شي.

د اللہ ربُ العزَّت دی په هغويي باندي رَحْمَت وي او د هغويي په وسيله دي زمونبره يه حسابه بختښه وي. **أَمِينٍ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

اعلى حضرت امام اهلیسُنَّت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ ليکي:

واسط پيارے کا ایسا ہو کہ جو سُنی مرے یوں نہ فرمائیں ترے شاہد کہ وہ فاجر گیا

فرش سے ماتم آٹھے وہ طیب و طاہر گیا عرش پر دھو میں مجیں وہ مومن صاحبِ ملا

(حدائق بخشش، ص: 53)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

آيا تاسوته معلومه ده چې دانيک سيرته خلمه، ديني مسئليے بنودلو والا د جُمات پيش امام او د موري بي لاس بنکلو والا سعادت مند خوک وو؟ او جي! دا خوک بل خوک نه وو بلکه د دعوتِ اسلامي بانی شيخ طريقت، امير اهلیسُنَّت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادری رضوي **بَيَّضَ اللَّهُ وَجْهَهُ** (يعني اللہ پاک دی د هغويي مخ روښانه کري) وو او وفات شوې خوش قسمته زنانه د هغويي موري بي وو.

ان کی تربت په بارش ہو انوار کی مولا رتبه بڑھا اُمّ عطار کا

جنت کښې داخله

خوبرو او محترمو اسلامي ورونو! د اللہ ربُ العزَّت په رحمت سره د امير اهلیسُنَّت

بَيَّنَ اللَّهُ وَجْهَهُ په مور بي بى باندي خومره کرم او شو د آپ زم زم شريف
خپللو سره ئې کلمه او إستغفار او وئيلو او وفات شوه. د الله پاک د خوب آخري
نبي، مكي مدنى، **مُحَمَّدٌ عَرَبِيٌّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** فرمان عالي شان دے: ”د چا
چې آخری کلام لآ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ (يعنى گلمه طېتې) وي، هغه به جنت ته
داخليري.“ (ابو داؤد، 3/255. حدیث: 3116) رَبِّ غَفَّارٍ دِي دَأْمَ عَطَار په مزار باندي
د خپلورحمتونو باران او کري.

نازول ہوں سدارحمت کے گھر عطار کی پیاری آئی پر
ہو پیارے نبی کی خاص نظر عطار کی پیاری آئی پر

د امير اهلِ سُنّت د مور بي بى د وفات په دې واقعه کبني زمونر د پاره يوه
خبره دا هم د زدکري ده چې د امير اهلِ سُنّت سره د هفوئي موربي بى ڈير محبت
کولو، څکه خو موربي بى هفوئي ته او فرمائيل چې نن به زه ستاسو لاسونه
بنکلوم. کاش! د خبرو په ځائي مونږه خپل کردار صحيح کړو. چې کله دنيا
والا خوک بنه او ګنې نوبے شکه هغه بنه وي خو چې د چاد کردار ګواهي د
هفوئي کور والا هم ورکري نو هغه وخت به د هغه د بنه سپيتوپ خه وائي.
الله کريم! دې د امير اهلِ سُنّت په برکت مونږه نيك سيرته جوړ کري.

ہوں بظاہر بڑا نیک صورت کر بھی دے مجھ کواب نیک سیرت
ظاہر اچھا ہے باطن برا ہے یاخدا تجھ سے میری دعا ہے
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د اُم عطار تعارُف

د امير اهليستَت د مور بي بي نوم "امينه بنت حاجي هاشم"^۱ وو. هغه د هندوستان د گجرات صوبه د "جُونا گپ" رياست په يو کي گتیانه کبني د پاک وهند د تقسيم نه مخکبني پيدا شوه. هغه نيكه او پرهيزگاره زنانه وو. د هغي يو ورور او درې لونه وو. د ورور نوم ئې "نور محمد بُهندې" او د خويندو نومونه ئې رابعه، عائشه او حوا وو. د امير اهليستَت د [مور د طرفه د] نيا نوم "حليمه" وو.

د امير اهليستَت 3 ترورياني

د امير اهليستَت ترور رابعه به په کراچئ کبني اوسيده. امير اهليستَت به د هغوي خوا له ډير تللو. بله ترور عائشه ئې په کولمبو [سری لنکا] کبني اوسيده. په کال 1979 کبني چې کله امير اهليستَت په وړومبي څل کولمبو ته تشریف وړئ وو هغه وخت ئې د دې سره ملاقات شوئه وو. ډير د غربیئ ژوند ئې تیريدلو. د دوئی د بچو د پلار نوم "احمد پکھي" وو. چا چې امير اهليستَت ته د هغوي د والد صاحب د قصيدة غوثیه والا² واقعه بيان کري

1 ... د حضرت عمر بن عبد العزیز حَمْدُ اللَّهِ عَلَيْهِ د یوې لور نوم هم امينه وو.
(حضرت سیدنا عمر بن عبد العزیز کی 425 حکایات، ص: 185)

2 ... دا واقعه په تفصیل سره د لوستلو د پاره د امير اهليستَت د والد صاحب په سیرت باندې مشتمله رساله "فیضان ابو عطار" اولولیء.

ووه. دريمه ترور ئې حۆوا ووه. د امير اهل‌سُنّت د هغويي سره ملاقاتات يا زيارت چري نه وو شوئه. د هغى په باره كىنىي معلومات دا دي چې هغه په مدراس هندوستان¹ كىنىي اوسيده.

د ماما جان د طرف نه بَلَّنه

د امير اهل‌سُنّت يو ماما جان وود كوم نوم چې "نور محمد بُهندىي"² ووه. د ماما جان كورئى خه ووبس يوه كمره ووه، په كومه كىنىي چې د تختو دَرَسَه [تاخه] جور وو په هغى كىنىي به ئى بوجئ نيا ابىء ملاسته ووه، دَرَسَه داسپي وو چې راپا خيدلى بې نو نىغ بې نشوي او دريدىئە خكە چې سر بې د چهت سره لگىدلۇ. ماما جان بې ئى كله خىپلى خور يعني اُمّ عَطَار لە بلنە ورکولە. په كومه چې امير اهل‌سُنّت فرمائى: مونب خويندىي وروپه بې په شريike تللو. د امير اهل‌سُنّت ماما جان بې د اختر په موقع كورتە راتللو او په عىدئە [د اختر سيل] كىنىي بې ئى خىپل خورئى، خورزو لە اته آنپى يعني نيمه روپئ ورکولە.

(مدني مذاكره بنام رؤيت هلال، 28 رمضان: 1439)

د مدد ڪولو سره په چا باندي ڏعا مه کوي

امير اهل‌سُنّت د خىپل ماما جان د يوي خانگري واقعى بيانولو سره فرمائى:

1 ... د مدراس اوسنے نوم چنائي دے دا د هندوستان تامل نادو رياست دار الحکومت او د ملک خلورم لوئې بشار دے.

2 ... په ميمن كىيونتى كىنىي بُهندىي Surname دے.

یوہ ورخ ماما جان ماله یو غریب لہ ڈوجئ دورلود پارہ را کرہ۔ زماں دخلے نہ اوو تل: زہ چې فقیر لہ ڈوجئ ورکرم نو ورتہ به وايم چې مونبر ته دعا اوکرئ۔ ماما جان او فرمائیل: فقیر لہ د ڈوجئ ورکولو سره په هغه باندپی دعا کول خو داسی شول لکھ چې تاسود ڈوجئ ورکولو دنیکی بدله او غوبتله۔

(ذکرہ امیر اہل سنت قسط: 7. بالتصوف)

مَا شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ! د ماما جان خومره بشکلے ژور سوچ وو! زمونبر د بزرگان دین ﷺ هم داسی قسمہ انداز په کتابونو کښې لیکے شوے دے لکھ خنگه چې د مسلمانانو خوری مور جانې حضرت عائشہ صدیقہ او حضرت اُمّ سلمہ ؓ به چې کله فقیر لہ خه تحفہ لیرلہ نو ورونيکي ته به ئې فرمائیل: د هغه د دعا والا الفاظ یاد ساته، بیا به ئې په هغه شان الفاظو جواب ورکولو [یعنی هغه قسمہ دعا به ئې ورتہ کوله] او فرمائیل به ئې: د دعا په بدله کښې مې ځکه داسی دعا اوکرہ د پارہ د دې چې زمونبره صدقہ (یعنی هغوي ته د ورکړے شوي خيرات ثواب) محفوظ پاتې شي.

امام محمد بن محمد غزالی رحمۃ اللہ علیہ د دې واقعې ذکر کولو نه پس لیکی: الغرض! صالحانو (یعنی نیکانو بندکانو) خو به د دعا طمع هم نه لرلہ ځکه چې دا د بدل مُشاہِ (یعنی په شان) ده او هغوي ته د دعا په بدله کښې دعا کوله. د مسلمانانو دویم خلیفہ حضرت سیدنا عمر فاروق او د هغوي ځوي

حضرت عبد اللہ بن عمر رحمۃ اللہ علیہ به هم داسی کول۔ (احیاء العلوم، 1/292)

کیدے شي چې د ماما جان په نظر کښې د بزرگانو دا اعمال وود کوم له
وجې چې هغوي خپل خورئي ته د دي ترغيب ورکرو. الله پاک دي مونږ له هم
د خپلي رضا د پاره د غربيانو د مرستي کولو توفيق راکري. د الله رب العزت
دي په هغوي باندي رحمت وي او د هغوي په وسileه دي زمونره به حسابه
بخښنه وي. أَمِينٍ بِحَجَّةِ الْخَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مراہر عمل بس ترے واسطه ھو کر اخلاص ایسا عطا یا الٰی!

(وسائل بخشش، ص: 105)

صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د ماما جان د وفات کيدو دردناکه واقعه

افسوس! د ماما جان وفات ډير په دردناک انداز کښې اوشو، ماما جان د
خپلي مشرئ لور د واده د سودا اخستلو سره واپس راتللو چې بس ته د
ورختلو سره ئې نېبه او خوئidle او آه! ماما جان د روان بس نه پريوتوا او د هغه
سرد تايرد لاندي راغے او وفات شو. هغوي د کراچي مشهوره هدیره ”ميوه
شاه“ کښې خاورو ته او سپارلے شو. د الله رب العزت دي په هغوي باندي
رحمت وي او د هغوي په وسileه دي زمونره به حسابه هم او بخښني.

أَمِينٍ بِحَجَّةِ الْخَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

په 75 روپو کښې د کور گزاره

د والد صاحب د وفات نه پس د امیر اهلِ سُنّت مشرور رور ”عبد الغنی“ د خپلې برادرئ گتیانه میمن ایسویسي ایشن په یوه دواخانه کښې ملازمت اختیار کرو. چرته چې به هغويي ته په شروع کښې د میاشتې 75 رویعه تنخواه میلاویدله. په کومه چې به هغويي د خپلې کونديې مور او یتیمانانو خویندو ورونو خدمت کولو.

د اُمّ عَطَار خود داري

د امیر اهلِ سُنّت عمر به یونیم یا دوه کاله وو چې د هغويي والد صاحب حاجی عبد الرحمن حَمْدَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ حج له لاړلو او په مِنْ شریف کښې د ډیرې گرمئ له وجوه غالباً په 14 ذي الحج شریف وفات شو. د کور د مشر د وفات کیدو نه پس د کور توله ذمه واري لکه چې د امیر اهلِ سُنّت په مور بی بی باندې راغله. هغويي په هغه سختو حالاتو کښې خپل چې سمبال کړل او د خوارئ مزدورئ کولو سره به ئې خپل کور چلولو.

د دوو دانو بخښانه کوي

د امیر اهلِ سُنّت مور بی بی به کور ته ورَتِی شوې چنې او مونګ پلي د سپینولو د پاره راول، د یو سیر¹ چنوا کولو به خلور آني او د یو سیر مونګ

1 ... تقريباً پنځوس کاله مخکښې به د وزن او روپو حساب داسې کيدلو. تقريباً دا نظام ختم شوئه دے یو سیر د کلونه لېزيات وو او په یوه رویعه کښې به 16 آنے وي. اوسم په کلو گرام او روپو کښې وزن او قيمت وئيلے کېږي.

پلو سپینولو به یوه آنه میلاویدله. د کور ټولو گسانو به په شریکه سپینول. د کار په وخت به امیر اهلِ سنت کوم چې په دغه وخت کتبې غالباً د خلورو پینځو کالو وو، درې خلور داني خورلي نو مور ته به ئې وئيل: موري د سیتیه نه ئې بخبانه او غواړه. موري بي به د مزدوری اخستو په وخت کله سیتیه ته وئيل: بچې دوه داني خوري. بخبانه کوي.

په کور کبني د عبادت رُجحان

امیر اهلِ سنت دامت برکاتہمُ العالیہ فرمائی: اللَّٰهُمَّ زِينْ بِكَ مَا حَوَلَّ د کور ما حول دیني وو زما مشر ورور او موري بي وغیره به په شریکه د خادر غورولو سره په بادامو باندې خه لوستل. د کم عمرئ په وجه ما ته ياد خونه دي چې خه به ئې لوستل البتہ د کور ما حول د عبادتونو، لُمُونْخُونو او روژې والا وو.

(مدنی مذاکره ۰۹ صفر المظفر ۱۴۴۲ھ)

د موري بي په برکت ټوله کورنیء لُمُونْخ کزاره وو

په کور کبني به هره میاشت د حُضُور غوثِ پاک رَحْمَةُ اللَّٰهِ عَلَيْهِ د یولسمې په سلسله کبني [د ایصالِ ثواب] نیاز کيدلو. اُمّ عَطَار د لُمُونْخُونو او روژې پابنده وو. امیر اهلِ سنت فرمائی: اللَّٰهُمَّ زِينْ بِكَ مَا حَوَلَّ! زه چې په بنه بد پوهه شوم نو په کور کبني مې لُمُونْخ، مصلی او موري بي د خادر اچولو سره په لُمُونْخ کولو اولیدله. خاص

طور به ئې د سحر د لُونځ د پاره زه راپاخولم. **الْحَمْدُ لِلَّهِ!** په سخته یخنی کښې
به هم د جُمات د حاضرئ شرف حاصلیدلو.

(مدني چینل پروگرام پرانی یادیں. قسط: 2 بتغیر)

چې خنګه ئې مور هغه شان ئې اولاد

د اُمّ عَطَار د مُعَظَّرہ ژوند په دې چَصَه کښې زمونږ د اسلامي خويندو د
پاره لوئے درس دے. کاش! لکه خنګه چې مور بچې سحر وختي د سکول او
نوکرئ د پاره راپاخوي. کاش! د دې نه زیات د لُونځ، روزې او نورو عبادتونو
د ادا کولو ذهن هم جوړ کړي. څکه چې ”د مور غېړه“ د بچې وړومبيء
مدرسه ده. که مور نیک سيرته، لُونځ روزې والا، د سُنتو پابنده، حیا داره او
اخلاقي وي نود هغې اولاد ته به هم دا به عادتونه منتقل کېږي او که خدائې
دې نه کړي مور د نیک اعمال نه لري، ناجائزه فیشن کوونکې، د ګناهونو نه
ډک تې وي چینلې کتونکې وي نو دا بدی ئې په اولاد کښې هم راتلے شي.
نن سبا ډير والدين د خپل اولاد په نافرمانۍ خفه وي، په امامانو صاحبانو
باندي دعاګانے کوي او د اولاد د بد اخلاقئ فريادونه کوي. حالانکه د
اولاد په خرايدو کښې بعضې وخت پخپله د مور و پلار د بې عملې حصه هم
وي والدينو له بشه غور پکار دے چې پخپله دوئي د خپل اولاد خومره ديني
تعلیم او تربیت کړے دے!

بچي د وروکوالي نه سمبال کرئ

د چا بچي چې لا اوس واړه دي هغويي ته خواست دے چې د اوس نه دي په خپل کور کښې سنت عام کړي. چې کور له مذهبی او دینې رنګ ورکړئ نو د خپل آخرت د بهترئ سره سره به د بچو په تعلیم و تربیت کښې دیره لویه فائده اوشي. کور د نیکونه د ډکولو د پاره په خپل کور کښې صرف او صرف مدنی چینل لګوئ. د الله کريم او د هغه د خوب نبی ﷺ د اوس نه نوم به د ورو ماشومانو په غورونو کښې تاویرې او ان شاء الله الکريم! د اوس نه به په زړه کښې د محبت رسول ﷺ شمع بله شي. خپل بچي د سندرو د لوبيو خیزونو او د داسې دستورو [يعني پروگرامونو] نه هم بچ کړئ په کومو کښې چې سندري غږېږي. چې نن ئې بچ کړئ نو مخکښې به هم بچ شي. خپلو بچو ته د حقوق العِباد (يعني د بندکانو د حقوقونو) په باره کښې هم وائي چې مونږ له د چا حق نه دي خورل پکار او نه د چا خه خیز پټول پکار دي. دي لړ کښې د اُمّ عَطَار د سیرت یوه ايمان تازه کوونکې واقعه اولولي:

د اُمّ عَطَار بعضی خاصیتونه

د امير اهلِ سُنْت په موربې بي کښې بعضی نوري هم خوبیانې وي لکه د چا مال په نا حقه نه خورل، چې خه خیز ترې هیر شود هغې د پاره خفه کيدل، بغیر د اجازت نه خه خیز پنځله نه راخستل وغیره. هغويي به د داسې کار

کوونکونه خفه کیدله او فرمائیل به ئې: بعضی زنانه سبزئ اخستو له ظی او بغیر د اجازت نه په خپله تھیلئ کنبی مرچکی وغیره را خلی او اچوی ئې پىکنبی. داسې نه دی کول پکار. حالانکه په دغه دور کنبی دا عامه خبره وه چې د سبزئ سره به مرچکی، دهنيا وغیره دُکاندار پخپله ورکول، د دې باوجود هم دومره احتیاط مرحبا.

واقعي! د الله د نیکانو بندگانو خه کمے نشته. ياد ساتي! د حقوق العباد معامله چیره نازکه ده. په ظاهره وروکے په نظر راتلونکے حق خورل هم د قبر او حشر په امتحان کنبی گیرو لے شي ئکه د چا د وروکی نه وروکے حق مه ضائع کوي پته نه لکي چې کومه يوه گناه مو په آخرت کنبی راکير کړي.

يو وروکي دېي د جنّت نه منع کرو

عظمیم تابعی بُزرگ حضرت سیدُنَا وَهَبْ بْنُ مُنْبِهٖ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمائی: يو اسرائیلی گس د خپلو تیرو قولو گناهونه تویه کړه، تراویاو [70] کالو بوري ئې پرله پسې داسې بندگی اوکړه چې د ورځې به ئې روزه نیوله او د شپې به ئې د ویخ پاتې کيدو سره عبادت کولو، نه به ئې خه بنه خوراک کولونه به ئې چرته په سوری کنبی آرام کولو. د هغه د وفات نه پس چا هغه په خوب کنبی او لیدو او پونتنه ئې ترینه اوکړه: الله پاک ستاسو سره خه معامله او فرمائیله؟ جواب ئې ورکړو: الله پاک زما نه حساب و اخستو، بیا ئې زما قول گناهونه

او بخبل خو یو ڈکے په کوم باندی چې ما د هغه د مالک د اجازت نه بغیر په غابنوونو کښې څلال کړئ وو [یعنې په غابنوونو کښې مې وہلے وو یا غابنوونه مې پرې صفا کړي وو] (او دا معامله د حقوق العباد و) او د هغې معافي رانه پاتې شوې وه د دې په وجه زه تراوشه پوري د جنت نه منع کړئ شوئې یم.

(تبیہ المغترین، ص: 51)

یاد ساتی! د چا مال په ناحقه طریقه اخستل ناجائزه او ګناه او دوزخ ته بوتلونکے کار دئ. په قرآنِ کریم کښې هم د دې بدی بیان شوې د لکه خنگه چې په دویمه سیپاره، سورۃُ الْبَقَرَۃ، آیت نمبر: 188 کښې ارشاد دئ:

(وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِإِنْبَاطِلٍ) مفہوم ترجمة کنز الایمان: ”او په خپل مینځ کښې د یو بل مال ناحقه مه خورئ.“

حضرت علامه مولانا سید محمد نعیم الدین مراد آبادی رحمۃ اللہ علیہ په ”خَزَائِنُ الْعِرْفَانِ“ کښې د دې آیت لاندې ليکي: په دې آیت کښې په باطل طور باندې د چا مال خورلو ته حرام فرمائیلے شوي دي که لوټ کړئ شوئے وي يا په زوره اخستے شوئے وي يا په جوارئ سره يا په حرامو تماشو يا د حرامو کارونو يا د حرامو خیزونو په بدل يا رشوت او د دروغو ګواهئ ورکولو سره [اخستے شوي وي] دا تول منوع او حرام دي.

(خَزَائِنُ الْعِرْفَانِ، ص: 54)

د اُمّ عَطَار د واقعی مدنی سپرلے

د اُمّ عَطَار یو احتیاط په مدنی چینل باندې بیان شونو د هغې یو مدنی

سپرلے داسپی ظاہر شو چې یو اسلامی ورور کور کښې د خپلو بچو د مور سره
مدنی چینل کتلوا. د اُمّ عَطَار دا واقعه چې ئې واوريده نو د هغه د ماشومانو
مور اووئيل: تاسو چې نن سحر کومه سبزی راوري ۰، په هغې کښې وروکے
شان چقندر هم وو. دا ئې چې واوريده نو د هغې د بچو پلار جواب ورکړو: ما
خو چقندر نه رو اخسته. د هغې د ورو پلار د شبې هغه وخت د دکان بندیدو
گمان کولو سره بله ورخ چې کله سبزی والا ته د دي وئيلو سره د نور رقم
اخستلو اووئيل نو د سبزی والا جواب ډير مزيدار وو: هغه اووئيل! جناب! د
چقندر زياتي تللو مسئله نه ده خو تاسو چې کومه سبزی اخستې وو په هغې
کښې د چقندر راتللو په وجه به ستاسو د سبزی مقدار ڪم شوئے وي، اوس
چې تاسو زما نه هغه سبزی اخلیء نوما ته به اووائی چې زه د هغه همره وزن
(مدنی چینل پروگرام پرانی یادیں. قسط: ۳۲) سبزی زیاته واچووم.

د اُمّ عَطَارِ احتیاط

د اولاد په صلاحیتونو او خوبیانو کښې د والدینو هم حصه وي. نیک او
بنه عادتونه د والدینو نه بچو ته هم منتقل کیدے شي. **الْحَمْدُ لِلَّهِ!** اُمّ عَطَار به
وخت په وخت توبه کوله، کله داسپی هم شوي دي چې چرته به خه داسپی
خبره اوشهو په کومه کښې چې به د ڪُفر د اړخ شک وونو په دي باندې ئې
د خپل څلمي ځوي امير اهلِ سُنَّت نه پوبنتنه اوکړه: داسپی وئيل ڪُفر خونه

دے؟ د وفات کیدو نه یو خو ورخی مخکنbi خویندو، ورونو د راجع کيدو سره د توبے او د تجدید ايمان سعادت حاصل کرو او اُمّ عَطَار د خپل ژوند په آخری اتوار هم د توبے او احتیاطاً د تجدید ايمان سعادت حاصل کرو.

توبه کونکے

خوبواو محترمو اسلامي ورونو! نن سبا حالات چير زيات نازک دي، د ايمان د حفاظت ذهن کم شوئے دے! ايمان سمبالول چير ضروري شوي دي. د مدینے د تاجدار ﷺ فرمان مبارک دے: په خلقو باندي به یوه داسي زمانه هم راخی چې هغه وخت به د خلقو په مخکنbi په خپل دين باندي صبر کونکے، د اور د سکروتپی نیولو په شان وي. (ترمذی: 115/4، حدیث: 2267)

مدني مشوره

هره ورع کم نه کم یو خل مثلاً د اوده کيدو نه مخکنbi (يا چې کله غوارپئ) احتیاطی توبه او تجدید ايمان اوکړئ. (او که په آسانئ سره ګواه ميلاوېږي نو بسخه او خاوند د توبے کولو سره په کور کښي دنه کله نا کله احتیاطاً تجدید نکاح کوي. مور، پلار، خویندي ورونه او اولاد وغیره عاقل او بالیغ مسلمان نارینه او زنانه د نکاح ګواه جوړیدے شي. د احتیاطی تجدید نکاح د پاره د مهر ضرورت هم نشه.)

حکیم بغیر د آپریشن نه علاج اوکھو

د ”دعوتِ اسلامی“ د جو پیدونه مخکنی یو خل د امیر اهل سنت په مرئ کنی ہے سخت تکلیف شو او پونا قی شان شوہ. داکتر د علاج سره خه فائده او نشوہ نو هغه او ویل: کیدے شي چې آپریشن به ورلہ کول وي. د هغوي مور بی بی هغوي له یو مشهور کی والا حکیم راوستو. حکیم صاحب د چیک آپ کولو سره خه کورنے د وايانی د خورلو او غر غبرو د پاره ورکری. د اللہ رب العزت په رحمت سره هغه مرض داسی لا رو چې بیا کله هم هدو رانگے.

(مدنی چینل پروگرام پرانی یادیں، قسط: 28 بتغیر)

خاربن خنگہ تیک شو!

د امیر اهل سنت خوبہ مور جانه د ڈیرو کلونو پوری د لاس د ٹالو خاربن ڈیرہ پریشانہ کړه، هیڅ علاج ئې نه کیدو. د چا د وئیلو مطابق هغې نکریزه د او بوا په ذریعه لږه نرئ کړه او په هغې کنپی ئې په مناسب مقدار کنپی د لیمو نچورولو سره لږه شان نیلا تهوتها¹ شامله کړه او د خاربن په خائے ئې لکول شروع کړل. **الْحَمْدُ لِلَّهِ!** د هغی سره فائده او شوہ.² (گھرید علاج، ص: 39)

ہے صبر تو خزانہ فردوس بھائیو! عاشق کے لب پہ شکوہ کبھی بھی نہ آسکے

1 ... دا زهر دی د پنساری سره میلا ویدے شي.

2 ... د طبیب د مشوری سره دا علاج د شفا ترلاسه کیدو پوری جاري ساتل پکار دی. که بیا خاربن راشی نوبیا هم دا علاج کول پکار دی.

د لوبو یو میدان

کشر او لاد عموماً د مور پلار لب زیات خوبن وي داسپی معامله د امیر اهل‌سُنّت سره وه خکه چې هغويي په کور کښې د تولونه کشر وو. مور بي بي به هغويي چرته لري نه پريښودلو. د امير اهل‌سُنّت د وروکولي د یو دوست خه داسپی بيان دے: د امير اهل‌سُنّت د کور نه په خه فاصله باندي د لوبو یو میدان وو چې نوم ئې ”ککري گراونډ“ وو. د کور او ککري گراونډ په مينځ کښې یو غټ رود وو په کوم به چې کاپي تلل راتلل د امير اهل‌سُنّت مور بي بي به خپل څوي ”بابو“ د محبت په وجه د دې رود نه د اووختلونه منع کولوا او د هغويي فرمانبردار څوي به هم د مور بي بي اطاعت کولو. یو خل زه (يعني هغه دوست) هغويي ته د رود نه د اووختلو سره ککري گراونډ کښې د لوبو کولو د پاره د تللو اووئيل نو هغويي او فرمائیل: نه، زما مور زه هغه خائے ته د تللو نه منع کړے يم. دوست اووئيل: اوس دې مور چرته ويي! چې پوښتنه اوکړي نو ورته اووايه زه نه ووم تله. هغويي بې اختياره او فرمائیل: ”زه به دروغ نه وايم.“

(مدنی چېښل. پروګرام پردازی یادیں. قسط: 22)

اے عاشقانِ رَسُول! چرته چې په دې واقعه کښې د څوي سره د مور د شفقت بيان دے نو هلته د مور د اطاعت بهترین مثال هم دے. ورو چوله پکار دي چې هغويي د خپل مور و پلار فرمانبرداري کوي چې د دوئي په اطاعت کښې عظمت دے. د مور و پلار دُعا د اولاد قسمت بدلوی. امير اهل‌سُنّت فرمائي:

الْحَمْدُ لِلّٰهِ! زه په دې خوشحاله یم چې زما مور په دې حال کښې د دنیا نه لاره چې زما حُسْنٰ ظن [بنه گُمان] دے چې هغه زما نه خوشحاله وہ او زه وايم چې نن ما ته خه حاصل دي ”دا کیدے شي چې زما د مور د دُعا نتيجه ده“.

(آجیو بیان: انسان کی تخلیق کا مقصد بتغیر)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

د مور بي بي غمزن وفات^۱

امیر اهلِ سُنّت فرمائی: د مور بي بي د وفات شریف نه تقریباً یو کال مخکنښې مشرور په 15 محرم الحرام د 40 یا 45 کالو په عمر کښې د تپین په پیښه کښې وفات شو، مور بي بي په دې هم دیره غمزنه وہ. مور بي بي به په غم کښې ژړل او زړه ته ئې دغه غم اچولے وو. په 17 صفر شریف 1398 هجري د جمعی په شپه تقریباً پاؤ باندې لس بجي مور بي بي وفات شو. ”إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجُونَ“ د اللہ ربُ العزّت دې په هغوي باندې رحمت وي او د هغوي په وسیله دې زمونږه بے حسابه بخښنه وي. أَمِينٌ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ

جس جگه په وصال مبارک ہوا وہ مہکتی تھی یوں جیسے گلزار سا

د جُمعی په ورخ د وفات کیدونکي ثواب

د اللہ پاک دې د اُمّ عَطَار په مزار باندې درحمتونو باران وي. مَاشَاءَ اللّٰهُ!

1 ... د رسالے په شروع کښې د امیر اهلِ سُنّت د مور بي بي د وفات پوره واقعه بیان شوې ده. دلته د مخکنښې کیفیت خه لبر بیان دے.

هغې د جُمعِي شپه نصیب شو. د جُمعِي په شپه وفات کیدونکے خوش قسمته د ”شہید“ درجه بیامومی. لکه خنگه چې د حضرت سیّدُنَا جابر رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ نه روایت دے چې سرکارِ مدینه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائیلو: ”کوم کس چې د جُمعِي په ورخ یا د جُمعِي په شپه وفات شو هغه د قبر د عذاب نه بچ کړے شو او هغه به د قیامت په ورخ په داسې حال کښې راحی چې په هغه باندې به د شہید مُهر وي.“ (حلیۃ الاولیاء/3629، حدیث: 181)

د قبر د از میبنت نه محفوظ

د حضرت سیّدُنَا عبدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ نه روایت دے چې د الله پاک محبوب صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائیلو: ”کوم مسلمان چې د جُمعِي په ورخ یا د جُمعِي په شپه وفات شي هغه به د قبر د از میبنت نه محفوظ وي.“ (ترمذی، 339/2، حدیث: 1076)

صَلُّوا عَلَى الْحَمِيمِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د جَمِعِي سره د لُونځ کولو عظیمه جذبه

امیر اهلِ سُنْتَ دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ فرمائی: د الله پاک په کرم سره مې د شروع نه د جَمِعِي سره د لُونځ کولو ذهن جوړ وو. تر دي چې کله زما مور بي بي وفات شوه نو هغه وخت په کور کښې بل خوک نارینه نه وو، زه یواخې ووم خو الْحَمْدُ لِلَّهِ! د مور د مری پریښودو سره مې په جُمات کښې د جَمِعِي ورکولو

سعادت حاصل کړو. د مور په غم کښې په لُمونځ کښې زما د سترګو نه اوښکې ضرور بهیدلې، خو په دې حالت کښې مې هم **الْحَمْدُ لِلَّهِ!** جمעהه قضا نکړه. دغه شان د واده په ورځ هم غالباً د تولو لُمونځونو د جماعي سره د ادا کولو سعادت حاصل شو.

خوبرو او محترمو اسلامي ورونو! چې په سر معمولي شان درد شي يا زُکام [یخنی] اووهي، تَبَه راشي يا خه بَلَه د غم خوشحالیء موقع راشي د ډېرولُمونځ کوونکو د جماعي کوونکو هم د جماعي سره د لُمونځ کولو ذهن کم پاتې شوئے دے.

حضرت علامہ سید محمود احمد رضوی حَمْدَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمائی: په هر عاقل، بالع، حُر (يعني آزاد) او قادر (يعني چې خوک قدرت لري په هغه) مسلمان (نارینه) باندې د جماعي سره لُمونځ واجب دے او بغیر د عذر (يعني بغیر د خه مجبوريئ نه) یو خل هم جمעהه پرینبودونکے گنهگار دے او ډير خل پرینبودل ғيسق دے. (**فیوض الباری**, 3/297 بتغیر قليل)

د امير اهلِ سُنْت د مور د مری پرینبودو سره جماعه ورکول زمونږ د پاره د تقلييد وړ خبره ده چې هر خنگه آفت او مصیبت راشي تر هغه وخته پوري د جماعي سره لُمونځ نه دي پرینبودل پکار تر خو چې شريعت اجازت ورنکري.

الله کریم دی د امیر اهلِ سُنّت په وسیله مومن ره پینځه واره لموڅونه د جمیعی سره او هغه هم په وړومېي صف کښې د ادا کولو توفیق راکړي. امین
 میں پانچوں نمازیں پڑھوں باجماعت ہو توفیق ایسی عطا یا الٰی
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د موري بي جنازه

د امیر اهلِ سُنّت د موري بي جنازه د جمیعی په ورخ غالباً د جمیعی د لمونځ نه مخکښې د نور مسجد (چرته چې به هغويي امامتي کوله) نه بهر ادا کړے شو. جنازې له حضرت علامه مولانا قاري محمد مصلح الدین قادری رضوی عرض اوکړو نو هغويي امیر اهلِ سُنّت ته د ”ستاسو مور ده تاسو ئې جنازه اوکړئ“ فرمائیلو سره د جنازې کولو او فرمائیل او داسې خوی د خپلې مور بي بي جنازه اوکړه.

1 ... حضرت مولانا قاري مصلح الدین صديقي قادری رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ په 1326 هجري کښې په ضلع ناندېر، حیدرآباد دکن هندوستان کښې پیدا شو. هغويي باعمله عالم، دير خور آوازه قاري، استاذ العلما او شیخ طریقت وو. په 7 جمادی الآخری 1403 هجري ئې وصال او فرمائیلو، مزار مبارک ئې په مصلح الدین کارڈن کراچی پاکستان کښې دے۔ (ماہنامہ فیضان مدینہ، جمادی الآخری: 1439)

د مری نه ظاهري شوي د حیرانتیا خبرې

حاجي محمد حنيف بِلَو¹ خه داسې بیانوی: کله چې د امير اهلِسُنَّت
 دامت برکاتہنگالله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ موربی بې وفات شوه نولې وخت پس خو اسلامي ورونيه د
 لاس نيوې د پاره حاضر شول زه هم په هغويي کښې شامل ووم. د موربی بې
 مرے په کور کښې کینبودے شوئے وو، امير اهلِسُنَّت په غم کښې په
 بارگاه رسالت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کښې د اعلىٰ حضرت مَحَمَّدُ اللَّهُ عَلَيْهِ په شعرونو
 سره خه داسې فرياد کولو:

اے شافعِ اُمّ مژدی جاھ لے خبر لیلہ لے خبر مری لیلہ لے خبر

په بَلَه ورخ ما (يعني حاجي حنيف بِلَو) امير اهلِسُنَّت ته اووئيل چې کوم
 وخت تاسو د موربی بې د مری خوا کښې په ژړا ژړا په بارگاه رسالت
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کښې فرياد کولو. ستاسو موربی بې ما ته په ميمنع ژبه
 کښې اوفرمائيل: (خلاصه) ”الیاس ته اووايه مه خفه کيږه زه ديره خوشحاله
 يم“ دا چې مې واوريدل نوما اوګنبل چې کيدے شي دا زما وهم وي، مرے
 خنګه خبرې کولے شي؟ څکه تاسو ته ما د دې خبرې خه ڏکر اونکرو. د

1 ... د 12 ربیع الاول شریف 1427هـ د نهی په ورخ (11 اپریل 2006) کښې د نشر
 پارک په شوې پیښه کښې شهید شوئے حاجي محمد حنيف بِلَو په شروع کښې یو مادرن
 څلمسه وو. **الْحَمْدُ لِلَّهِ الْكَرِيمِ!** د امير اهلِسُنَّت د ځانله کوشش په برکت ئې ديني ماحول
 خپل کرو، لمونعم ګزاره شو او په مخ ئې د سنت مطابق کېړه پرېښوده.

دفن کولو په ورخ چې کله زه په خپله کمره کښې د اوده کیدو د پاره سملاستم، لا ويخت ووم چې ستاسو وفات شوې موربی بي راغله او زما مخې ته او دريده او په ميمني ژبه کښې ئې او فرمائيل: (مفهوم) تا زما خوي الياس ته تر او سه پوري پيغام ولې ورنکرو چې ”هغه دي نه خفه کيربي زه دي ره خوشحاله يم.“ دا مې چې واوريدل نو زه حيران شوم او چا اهل علم ته ما د دي خبرې کولو سره مسئله معلومه کړه چې زما سره دا خه کيربي، آيا واقعي ده چې مړي خبرې کوي او دغه شان اختيار لري؟ په دي باندي هغوي زه په دليلونو سره پوهه کرم چې د داسي قسمه واقعاتونه زمونږ کتابونه ډک دي. الله پاک په خپل فضل و کرم سره د خپلې خوبنې بندگانو ته ډير اختيارات ورکوي.¹ ورکوي.¹ ځکه زه مطمئن شوم بیا مې تاسو ته دا ټولي خبرې اوکړې. حاجي حنيف ٻلو صاحب وروستو دا هم او وثيل چې زه کله امير اهلي سنت دامت برکاتهم العالیه ته د هغوي د موربی بي پيغام ورکولو نه را او ګرځیدم نو فوراً د هغوي د موربی بي مخ زما سترګو ته را وړاندي شو، دوه لفظونه ما واوريدل، غائبه شوه.

هغه دوه

¹ ... د وفات شوو ګسانو د ژوندي کیدو او د مرگ او قبر په باره کښې د ډیرو اهمو معلوماتو باندي مشتمل د حضرت علامه جلال الدین سیوطی شافعی رحمۃ اللہ علیہ تقریباً 500 کاله زور کتاب ”شرح الصدور“ او لولی. دا کتاب د www.dawateislami.net نه د فري ډاؤن لوډ کیدو سره لوستلے او وړاندي لېږلے کيدے شي.

لғونونه دا وو: ”شکریه مهرباني“۔ د اللہ ربُّ العزّت دی په هغويٰ باندی رحمت وي او د هغويٰ په وسیله دی زمونږه بے حسابه بخښنه وي.

أَمِينٍ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د اُمّ عَطَار د مزار سره غلام یسین قادری خوک دے؟

د امير اهلِسُنَّت د موري بي د مزار شريف سره د ”غلام یسین قادری“

نومې اسلامي ورور قبر دے. دا د سيدی قطب مدینه حضرت مولانا ضياء الدين احمد مَدَنِي حَمْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ د مُريدي په وجه ضيائي وو او د امير اهلِسُنَّت سره به ئې بے حدہ مينه کوله. امير اهلِسُنَّت به ډير خله د دوئي کور ته تشريف ورلو. د اُمّ عَطَار د قبر سره یوه چبوتره وه چرته چې به د کښيناستو سره دعا وغیره کيدله. د غلام یسین قادری د ويني کينسر شو او هغه وفات شونو د هغه چبوترې په خائے د هغه قبر جوړ کړے شود پاره د دې چې د موري بي قبر ته د حاضرئ په وخت د هغويٰ خوا ته هم حاضري کول وي.

اللَّهُمَّ أَكُ دِي هغويٰ او بخښبي. (مدني چينل پروګرام پران یادیں، قسط: 7)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

اُمّ عَطَار او جامعات المَدِينَة (گرلن)

الْحَمْدُ لِلَّهِ! تول کال د عاشقانِ رسول په ديني تحريك ”دعوت اسلامي“ کښې

د دریں نظامی کونونکو اسلامي خویندو کلیزه د ردا پوشئ [خادر په سر کولو]

دستوره د امیر اہلِ سُنّت د موربی بی د کلیزی [د وفات د ورثی] په نسبت سره په 17 صفر شریف کيږي. د اللہ رب العزّت په رحمت سره اوسيه پوري په زرگونو خوش قسمته اسلامي خويندي په ديني علومو مشتمل کورس د ”دریں نظامی“ شرف حاصل کړے دے. **الحمد لله!** تر دي وخته د 11 اگست کال 2023ء مجلس جامعات المدینه (کولن) د خبر مطابق په توله دُنيا کښې تقریباً 14253 اسلامي خويندو د ۶ کالو دریں نظامی کورس او 6123 زنانه طالب علمانو د ۳ کاله فرض علومو کورس فیضانِ شریعت سعادت حاصل کړے دے او په دوئی کښې ډيرې داسې هم دي کومې چې د دین فیضان په توله دُنيا کښې د عام کولو د پاره د دعوتِ اسلامي په مختلفو شعبو کښې د دین خدماتو فريضه ترسره کوي.

تیراً گھر خدمتِ دین کا مرکز نبنا، ہم پہ احسان ہے تیرے عطار کا
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

نازل ہوں سدار حمت کے گرو

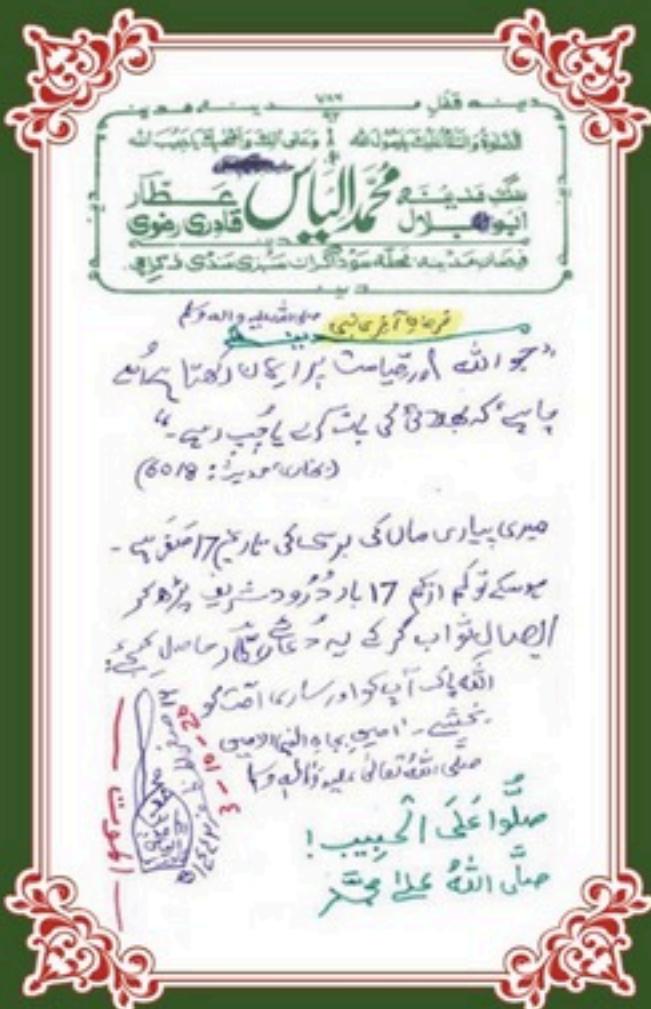
عطار کی پیاری امی پر	نازل ہوں سدار حمت کے گرو،
عطار کی پیاری امی پر	ہو پیارے نبی کی خاص نظر،
سنت کا علم جس نے تحما	ملت کو دیا ایسا بیٹا،
عطار کی پیاری امی پر	ہونور کی بارش شام و سحر،
تاخش روئی آپا رہے	مولا! یہ گھر اندازور ہے،
عطار کی پیاری امی پر	فیضانِ گرم کے ہوں گل تر،

صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

یوم پاک آگیا اُم عطار کا

(17 صفر المظفر یوم مبارک اُم عطار)

یوم پاک آگیا اُم عطار کا مولار قدِ کھا اُم عطار کا
ہوں میں ادی گدا اُم عطار کا خوش نصیبی مری سگ ہوں عطار کا
ان کی تربت پہ بارش ہوانوار کی مولار تبہ بڑھا اُم عطار کا
جس جگہ پر وصال مبارک ہوا وہ مہکتی تھی یوں جیسے گلزار سا
تیری اولاد اور سارے احباب پر رب کی رحمت رہے لطف سرکار کا
خشتک تیرے احباب بچوں میں پھیلیں بول بالا رہے تیرے عطار کا
پدر عطار پر کر کرم یاخدا ساتھ جنت میں دے ان کو سرکار کا
تیر اگھر خدمتِ دین کا مرکز بنا ہم پر احسان ہے تیرے عطار کا
ان سے عطار سی ہم کونست ملی حق ہو کیسے اد اُم عطار کا
درپہ حاضر ہوں میں اک نگاہ کرم کام بن جائے گا ایک بد کار کا
صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

فیضان مدینہ، محلہ سوداکران، زرہ سبزی منڈھی کراچی

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com